

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES, DE
L'EMPLOI ET DES PENSIONS

COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN, WERK EN
PENSIOENEN

Mercredi

25-01-2023

Après-midi

Woensdag

25-01-2023

Namiddag

N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	Parti Socialiste
VB	Vlaams Belang
MR	Mouvement Réformateur
cd&v	Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	Open Vlaamse Liberalen en Democraten
Vooruit	Vooruit
Les Engagés	Les Engagés
DéFI	Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications :		Afkortingen bij de nummering van de publicaties :	
DOC 55 0000/000	Document parlementaire de la 55 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif	DOC 55 0000/000	Parlementair stuk van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (op beigeleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants	Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Commandes :	Bestellingen :
Place de la Nation 2	Natieplein 2
1008 Bruxelles	1008 Brussel
Tél. : 02/ 549 81 60	Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be	www.dekamer.be
e-mail : publications@lachambre.be	e-mail : publicaties@dekamer.be

SOMMAIRE

Question de Nahima Lanjri à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "La validité des chèques sport et culture" (55032763C) 1

Orateurs: **Nahima Lanjri, Frank Vandenbroucke**, vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique

Question de Gaby Colebunders à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "Le nombre décevant de "trajets retour au travail" initiés par l'entremise du VDAB en 2022" (55033390C) 3

Orateurs: **Gaby Colebunders, Frank Vandenbroucke**, vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique

Questions jointes de 6
- Sophie Rohonyi à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales, Santé publique, Coopération au développement et Politique des Grandes Villes) sur "Le coût budgétaire de l'individualisation des droits sociaux" (55032342C) 6

- Sophie Thémont à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "L'impact budgétaire de la suppression du taux cohabitant" (55033505C) 7

- Marie-Colline Leroy à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "Le travail à venir sur l'individualisation des droits" (55033506C) 7

Orateurs: **Sophie Thémont, Marie-Colline Leroy, Frank Vandenbroucke**, vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique

INHOUD

Vraag van Nahima Lanjri aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "De geldigheid van sport- en cultuurchèques" (55032763C) 1

Sprekers: **Nahima Lanjri, Frank Vandenbroucke**, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

Vraag van Gaby Colebunders aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "Het tegenvallende aantal terug-naar-werktrajecten via de VDAB in 2022" (55033390C) 3

Sprekers: **Gaby Colebunders, Frank Vandenbroucke**, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

Samengevoegde vragen van 7
- Sophie Rohonyi aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken, Volksgezondheid, Ontwikkelingssamenwerking en Grootstedenbeleid) over "De budgettaire kosten van de individualisering van sociale rechten" (55032342C) 7

- Sophie Thémont aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "De budgettaire impact van de afschaffing van het tarief voor samenwonenden" (55033505C) 7

- Marie-Colline Leroy aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "Verdere stappen inzake de individualisering van rechten" (55033506C) 7

Sprekers: **Sophie Thémont, Marie-Colline Leroy, Frank Vandenbroucke**, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES, DE L'EMPLOI ET DES PENSIONS

du

MERCREDI 25 JANVIER 2023

Après-midi

COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN, WERK EN PENSIOENEN

van

WOENSDAG 25 JANUARI 2023

Namiddag

Le développement des questions commence à 15 h 52. La réunion est présidée par Mme Marie-Colline Leroy.

De behandeling van de vragen vangt aan om 15.52 uur. De vergadering wordt voorgezeten door mevrouw Marie-Colline Leroy.

01 Vraag van Nahima Lanjri aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "De geldigheid van sport- en cultuurcheques" (55032763C)

01 Question de Nahima Lanjri à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "La validité des chèques sport et culture" (55032763C)

01.01 Nahima Lanjri (cd&v): Op 9 november stelde ik u een vraag naar aanleiding van klachten die ik had ontvangen over de geldigheid van de sport- en cultuurcheques. Een aantal werkgevers wezen erop dat ze hun werknemers de bestelde sport- en cultuurcheques pas drie maanden na de begindatum van de looptijd ervan konden aanbieden, omdat het uitgiftekantoor ze niet op tijd had kunnen leveren. U gaf aan dat dit niet vaak voorkomt. U zei dat de uitgevers de bedragen zo snel mogelijk ter beschikking moeten stellen van de werknemers, gewoonlijk een aantal dagen na ontvangst van de opdracht. Dat is dus niet altijd het geval. Ik heb wel degelijk informatie over een concrete casus waarin het uitgiftekantoor pas drie maanden na de ingang van de cheques, de cheques ter beschikking heeft gesteld van de werkgevers. Er zullen wellicht nog andere gevallen zijn. Het uitgiftekantoor, in dit geval Sodexo, heeft zich uitgebreid verontschuldigd bij de werkgever.

U gaf aan dat in dat geval de geldigheidsduur van de digitale cheques pas begint te lopen vanaf het moment dat het bedrag ervan op de rekening van de werknemer werd gestort. Dat is echter niet de boodschap die de betrokken werkgevers hebben gekregen van het uitgiftekantoor. Zij verwijzen naar artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders, waarin bepaald wordt dat op de sport- en cultuurcheque duidelijk vermeld staat dat de geldigheid ervan tot 15 maanden beperkt is, van 1 juli van dat jaar tot 30 september van het volgende jaar. Het lijkt erop dat de uitgiftekantoren de geldigheid van de sport- en cultuurcheques inperken, zoals u in uw antwoord meegaf, wanneer zij door welke omstandigheid dan ook de cheques pas bijvoorbeeld eind september ter beschikking kunnen stellen van de werkgevers. Ook al zouden ze willen doen wat u hebt voorgesteld, ze kunnen het gewoon niet, omdat onze regelgeving het niet toelaat.

01.01 Nahima Lanjri (cd&v): J'ai à nouveau reçu des informations faisant état de chèques sport et culture n'ayant été délivrés par l'émetteur que trois mois après la date de prise de cours. Dans une réponse précédente, le ministre a déclaré que, dans ce cas, la date de prise de cours était reportée au moment où le montant est versé sur le compte du travailleur, mais, selon les émetteurs, une telle disposition est impossible d'un point de vue légal.

Le ministre peut-il modifier l'arrêté royal, afin qu'une telle disposition soit possible? Communiquera-t-il à ce sujet avec les émetteurs ainsi qu'avec les employeurs et les travailleurs?

Kunt u het KB aanpassen zodat, indien de cheques door bepaalde omstandigheden later dan 1 juli ter beschikking gesteld worden van de werknemers door een vertraging bij het uitgiftekantoor, de cheques pas ingaan op de dag van de storting en dan 15 maanden geldig zijn? Als we dat niet doen, ontvangen sommige mensen cheques die helemaal geen 15 maanden geldig zijn, maar soms slechts 12 maanden of minder. Indien ja, zou u hierover willen communiceren met de uitgiftekantoren en de werkgevers en werknemers die gebruikmaken van deze cheques?

Ik meen dat het belangrijk is dat wij ervoor zorgen dat datgene wat u meegegeven hebt in uw antwoord op 9 november, in de praktijk effectief kan gebeuren. Vandaag kan dat nog niet, vanwege het koninklijk besluit zelf. U zou het koninklijk besluit moeten aanpassen.

01.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Lanjri, naar aanleiding van uw vorige vraag over de sport- en cultuurcheques heb ik contact opgenomen met VIA, de Vouchers Issuers Association, dat is de vereniging van uitgevers van sociale cheques. Zoals ik op 9 november heb gezegd, uit dat contact heb ik begrepen dat situaties waarbij de betaalde sport- en cultuurcheques slechts twee of drie maanden na ingang van de looptijd aan de werknemers kunnen worden aangeboden, normaliter niet voorkomen, aldus VIA. Maaltijdcheques en ecocheques hebben een geldigheids termijn van respectievelijk twaalf en vierentwintig maanden en die geldigheidstermijn begint te lopen vanaf het moment waarop de cheque op de rekening wordt geplaatst.

Zoals u terecht opmerkt, is de situatie voor de sport- en cultuurcheques anders, omdat de geldigheidstermijn strikt is vastgesteld bij koninklijk besluit, van 1 juli tot 30 september van het volgende jaar. In gevallen waarin de cheque door omstandigheden – ik herhaal dat dit volgens de uitgevers heel uitzonderlijk is – laatijdig wordt uitgereikt, wordt de begunstigde werknemer dus eigenlijk benadeeld omdat de geldigheidsduur verkort wordt.

Ik zal uw voorstel dus ter harte nemen en bekijken of de regelgeving eventueel verbeterd kan worden voor de sport- en cultuurcheques. Aan de administratie heb ik gevraagd om een ontwerp van koninklijk besluit op te stellen en ook te bekijken of er nog verbeterpunten zijn. Daarbij zal ik overleggen met mijn collega-minister Dermagne, die zowel vanuit het beleidsdomein Werk als het beleidsdomein Economie mee bevoegd is in deze kwestie. Zonder mij al concreet te willen vastpinnen op de inhoud van mogelijke wijzigingen, denk ik daarbij aan een wijziging van de geldigheidstermijn van de sport- en cultuurcheque, die zou kunnen ingaan vanaf het moment van de aflevering van de cheque aan de werknemer en vervolgens vijftien maanden geldig blijven. Ik denk er ook aan om de regeling van reactivering van vervallen cheques, zoals die sinds 1 december 2022 van toepassing is op de maaltijdcheques, ecocheques en consumptiecheques, ook van toepassing te maken op de sport- en cultuurcheques.

Het ontwerp van koninklijk besluit zullen wij voor advies eerst voorleggen aan de Nationale Arbeidsraad.

01.03 **Nahima Lanjri** (cd&v): Mijnheer de minister, ik wil u ook bedanken voor de samenwerking. Dit is nu de tweede keer dat u

01.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: À l'occasion d'une question précédente à ce sujet posée par Mme Lanjri, j'ai pris contact avec la Vouchers Issuers Association (VIA), qui a déclaré que ces chèques étaient normalement livrés à temps. Le délai de validité des chèques sport et culture est en effet strictement fixé par arrêté royal, en l'occurrence du 1er juillet au 30 septembre de l'année suivante. Une livraison tardive pénaliserait le bénéficiaire. J'ai demandé à mon administration d'élaborer un projet d'arrêté royal visant à améliorer cette réglementation. À ce propos, je dois encore me concerter avec le ministre de l'Économie et solliciter l'avis du CNT.

bereid bent om aan de slag te gaan met een probleem dat ik bij u aanklaagt. Een eerste keer vroeg ik u om ervoor te zorgen dat de maaltijd- en ecocheques die vervallen zijn opnieuw terechtkomen bij de werknemers die er recht op hebben. Daaruit is het voorstel gegroeid om ze te reactiveren.

Het probleem van de geldigheidsduur van minder dan vijftien maanden omdat het uitgiftekantoor te lang op zich heeft laten wachten, kaartte ik in november 2022 aan. Ik ben blij dat u ook hier wilt ingaan op de suggestie om er minstens voor te zorgen dat de werknemers effectief minstens over die vijftien maanden kunnen beschikken.

U gaf al aan in uw vorige antwoord dat u het ook niet meer dan logisch vond, ook al was het niet mogelijk. Ik ben nu dus blij dat u bereid bent om in te gaan op de suggestie om het KB aan te passen. Ik hoop dat u mij ook op de hoogte zult brengen van de wijziging van het KB van zodra die heeft plaatsgevonden. Immers, normaal gezien moet die informatie niet naar het Parlement komen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van Gaby Colebunders aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "Het tegenvallende aantal terug-naar-werktrajecten via de VDAB in 2022" (55033390C)

02 Question de Gaby Colebunders à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "Le nombre décevant de "trajets retour au travail" initiés par l'entremise du VDAB en 2022" (55033390C)

02.01 Gaby Colebunders (PVDA-PTB): Mijnheer de minister, uit de evaluatie van het raamakkoord tussen het RIZIV en de VDAB van 2022 blijkt dat Vlaanderen de doelstellingen voor de terug-naar-werktrajecten niet haalt. Het doel voor 2022 was om 7.000 mensen te begeleiden. Uit de cijfers tot december blijkt dat nog maar 4.139 langdurig zieken op deze manier via de VDAB op zoek gingen naar werk. Dat is een derde minder dan gepland. Ook het aandeel effectieve terugkeerders ligt met 30 % lager dan de geplande 40 %. Met andere woorden, in 2022 draaiden zeven van de tien Vlaamse terug-naar-werktrajecten niet uit op hertewerkstelling.

De terug-naar-werktrajecten hebben dus niet het beoogde succes en de impact van de activering van langdurig zieken via terug-naar-werktrajecten mag niet overroepen worden. Die activering is absoluut geen wondermiddel.

Wat zegt u tegen de zeven op de tien arbeidsongeschikten voor wie het traject op niets uitdraaide? Wat moeten zij doen? Hebt u info over de jobs waarin de mensen via de terug-naar-werktrajecten terechtkomen? Wie rekent de VDAB mee als effectieve terugkeerder? Bij Ford was dat bij de sluiting bijvoorbeeld iemand die 30 dagen ergens gewerkt had. Het is ook niet duidelijk of het om een bepaald aantal uren gaat, al dan niet parttime. Dat is allemaal niet duidelijk.

Zijn er verschillen tussen de resultaten van de trajecten die de VDAB en het GTB zelf organiseren en die van de partners? Wanneer bezorgt u alle nieuwe protocolakkoorden met de diverse regionale instellingen aan het Parlement?

02.01 Gaby Colebunders (PVDA-PTB): D'après l'évaluation de l'accord-cadre de 2022 conclu entre l'INAMI et le VDAB, la Flandre ne remplit pas les objectifs en matière de trajets de retour au travail. L'on visait 7 000 personnes en 2022, mais l'on a finalement accompagné 4 139 malades de longue durée. En outre, la proportion de personnes étant effectivement retournées au travail est de 30 %, soit largement inférieure aux 40 % visés.

Quel est le message du ministre à l'intention des personnes dont le trajet n'a pas abouti? Qui le VDAB comptabilise-t-il comme personne étant effectivement retournée au travail? Existe-t-il des différences entre les résultats des trajets du VDAB et du service flamand Gespecialiseerd Team Bemiddeling (GTB) et de ceux des partenaires? Quand le Parlement disposera-t-il de tous les nouveaux protocoles d'accord conclus avec les institutions régionales?

02.02 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer Colebunders, wat de federale regering betreft hadden wij voor het jaar 2022 voor Vlaanderen een doelstelling van 5.000 trajecten voor ogen. De VDAB heeft op een bepaald moment de ambitie verhoogd naar een doelstelling die hoger was en in onze ogen ook eigenlijk niet zo gemakkelijk haalbaar, onder meer doordat de werking met de terug-naar-werkcoördinatoren nog niet op kruissnelheid zou zijn en een aantal nieuwe processen ook pas vanaf 2023 zou worden ingevoerd.

Er is een hele dynamiek gaande, zie *De Standaard* van vandaag, maar wij hadden niet het gevoel dat wat de werking en het aantal trajecten van de VDAB betreft het gemakkelijk zou zijn om die 5.000 te halen. Om die reden hebben wij ook het budget voor Vlaanderen voor 2022 niet verhoogd. De afspraak was dat de budgetten zouden worden opgetrokken wanneer uit de cijfers zou blijken dat de Vlaamse doelstelling van 5.000 trajecten zou worden overschreden, wat dus niet gebeurd is.

Voor het jaar 2023 liggen de doelstellingen hoger, maar de context zal ook wel anders zijn. De werking van de terug-naar-werkcoördinatoren, de responsabiliseringsmaatregelen, de versterkende maatregelen en het feit dat mensen op invaliditeit zich via een nieuwe route die we hebben uitgewerkt rechtstreeks bij de VDAB kunnen aanmelden en met een minimum aan extra stappen het traject kunnen aanvatten, dat alles doet ons geloven dat de verdubbeling van het aantal beoogde trajecten in 2023 wel haalbaar zal en moet zijn. Budgettair houden we daarbij wel een slag om de arm. De instroom die in Vlaanderen niet gehaald wordt, zal ook niet gefinancierd worden.

Uw eerste vraag of uw inleiding verbaast mij wel een beetje. We hebben hier al vaak gediscussieerd over wat responsabilisering betekent. Ik hoop dat ik u dat niet opnieuw in detail hoeft uit te leggen. Ik meen dat we op een correcte, evenwichtige manier iedereen responsabiliseren die hierbij betrokken is, de gewestelijke arbeidsbemiddelingsdiensten, de VI's, de behandelende artsen, de werkgevers en de mensen zelf. Ik heb de indruk dat u zelf wat twijfelt aan uw eigen interpretatie, maar ik stel voor dat we dat debat niet heropenen.

Het meten van de uitstroom naar werk in het geval van mensen die erkend zijn als arbeidsongeschikt is inderdaad geen eenvoudige zaak. U mag niet vergeten dat het hier gaat om mensen die een ernstig gezondheidsprobleem hebben, dat in het overgrote deel van de gevallen misschien nooit meer helemaal weggaat. In een aantal gevallen loopt de begeleiding ook verder nadat er al een arbeidsovereenkomst is afgesloten of opnieuw geactiveerd is, in het geval waarin mensen teruggaan naar hun vorige werkgever. Het gaat hier bovendien om een specifiek segment binnen de totale groep van als arbeidsongeschikt erkende personen die de stap terug naar werk zetten, met name die groep die nood heeft aan een trajectmatige, intensieve en gespecialiseerde dienstverlening.

Ik breng graag in herinnering dat er in 2021 meer dan 130.000 mensen, 121.000 werknemers en 12.000 zelfstandigen, actief waren in het stelsel van de gedeeltelijke werkhervatting. In 2022 werden er bijna 80.000 nieuwe toelatingen gegeven om in dat stelsel aan de slag te gaan. Dat zijn allemaal mensen die zelf vragen om een deeltijdse stap terug naar werk. Zij slagen hier vaak ook in, met een minimum aan ondersteuning of aanpassing van het werk.

02.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Au niveau du gouvernement fédéral, nous avons tablé sur 5 000 trajets en Flandre en 2022. Par la suite, le VDAB a revu quelque peu cette ambition à la hausse, bien que le recours aux coordinateurs du retour au travail (CRT) n'ait pas encore atteint sa vitesse de croisière et que plusieurs nouveaux processus ne seront mis en œuvre qu'à partir de 2023. En ce qui concerne le fonctionnement du VDAB, il ne nous paraissait pas si facile d'atteindre les 5 000 trajets. C'est la raison pour laquelle nous n'avons pas augmenté le budget 2022 destiné à la Flandre, conformément à l'accord selon lequel une augmentation n'interviendrait qu'en cas de dépassement de la limite des 5 000 trajets.

Pour 2023, les objectifs sont plus élevés mais le contexte sera différent. Grâce à l'intervention des CRT, aux mesures de responsabilisation, aux mesures de renforcement et au fait que les personnes en invalidité peuvent à présent se signaler directement au VDAB et entamer le trajet au terme d'un minimum de démarches supplémentaires, nous estimons qu'un doublement du nombre de trajets escomptés en 2023 est réalisable. Les entrées qui ne pourront pas être réalisées en Flandre, ne seront pas financées non plus.

La responsabilisation implique que nous voulons mettre toutes les parties concernées devant leurs responsabilités, de manière correcte et équilibrée.

Il n'est pas simple de mesurer le phénomène de la reprise du travail pour les personnes en incapacité de travail. Dans certains cas, l'accompagnement se poursuit après la signature ou la réactivation d'un contrat de travail. Il s'agit en l'occurrence d'un groupe qui a besoin de services intensifs et spécialisés, sous forme de parcours. En 2021, plus de

Het deel dat door de adviserend arts of door de terug-naar-werkcoördinator doorverwezen wordt naar de dienst voor arbeidsbemiddeling is een kleine minderheid, maar wel een groep die duidelijk nood heeft aan extra hulp. Het is geen evidente groep, die vaak ook al geruime tijd niet meer aan het werk is. Toch slagen de bemiddelingsdiensten erin om 30 % van die beperkte groep, die het extra moeilijk heeft, aan het werk te laten gaan. Ze zijn bovendien bereid om dat percentage nog te doen stijgen. Daar engageren ze zich voor. Ik kijk daar dus op een positievere manier naar dan u.

In Vlaanderen meet men de uitstroom naar werk door te bekijken wat de situatie is van de persoon in kwestie op een aantal tijdstippen na de start van een traject naar werk. Die tijdstippen zijn na zes maanden, twaalf maanden en 24 maanden. Dat is één manier van meten. Er zijn er ook andere. In ieder geval zal het meten van de tewerkstelling en de duurzaamheid ervan deel uitmaken van de evaluatie zoals die is opgenomen in artikel 5 van de wet van 12 december 2021.

Bovendien willen we blijven vasthouden aan een brede kijk op werk. We streven altijd naar betaald werk in een aangepaste job, omdat we weten hoe belangrijk dat is voor de betrokken personen. Met dat doel zijn ze tenslotte aan het traject begonnen, maar in de loop van het traject bleek het niet altijd direct of tijdelijk niet direct haalbaar. Gezondheid is helaas niet altijd even stabiel.

In principe hoeft dit geen enkel effect te hebben op de situatie van de persoon in kwestie, zoals het uitkeringsstatuut. Men stapt immers altijd op vrijwillige basis in het traject. Als betaald werk echter niet haalbaar is en als de persoon in kwestie daarmee akkoord gaat, dan wordt er ook gezocht naar een gepaste activiteit als tussenstap, bijvoorbeeld onder de vorm van vrijwilligerswerk, een opleiding of een nieuwe behandeling.

Ook deze vormen van activiteit zullen in kaart worden gebracht tijdens de evaluatie in 2024 die de wet voorziet.

Het gaat hier bovendien om trajecten die worden ondersteund door een samenwerkingsverband van dienstverleners, zoals een combinatie van begeleiding en bemiddeling door het GTB, het aanleren van een nieuwe job door een opleidingscentrum en begeleiding op de werkvloer door een organisatie die daarin gespecialiseerd is. Het is juist die samenwerking die cruciaal is in het zoeken naar een job die past bij wat mensen nog wel kunnen. Het zijn trajecten op maat die onderling moeilijk vergelijkbaar zijn.

De nieuwe raamakkoorden die afgesloten worden tussen de gewestelijke arbeidsbemiddelingsdiensten, het RIZIV en de VI's vertrekken ook vanuit die visie en dat streven. Het akkoord met de VDAB werd ondertussen getekend. Het akkoord met Forem volgt begin februari. Ook met Brussel en de Duitstalige Gemeenschap is het akkoord zo goed als rond. Die akkoorden zorgen ervoor dat mensen met gezondheidsproblemen, los van waar ze wonen, allemaal op eenzelfde manier een beroep kunnen doen op gepaste ondersteuning in hun zoektocht naar werk. Daar gaat het ons tenslotte om. Vermits het gaat om akkoorden tussen het RIZIV en de gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling komen deze niet naar het Parlement. U kunt ze echter wel consulteren via de ondertekenende partijen.

130 000 personnes – 121 000 salariés et 12 000 indépendants – travaillaient sous le régime de la reprise partielle du travail. En 2022, près de 80 000 nouvelles autorisations ont été accordées pour travailler sous ce régime. Ce sont toutes des personnes qui demandent elles-mêmes un retour au travail à temps partiel. La proportion de personnes orientées vers un office de l'emploi est une petite minorité, mais qui nécessite clairement une aide supplémentaire. Néanmoins, les offices de l'emploi parviennent à ce que 30 % de cette minorité se remettent au travail.

En Flandre, on mesure le retour au travail en observant la situation de l'intéressé à plusieurs moments après le début d'un parcours menant à la reprise du travail. Il existe cependant d'autres critères de mesure. Dans tous les cas, la mesure de l'emploi et de sa durabilité fera partie de l'évaluation. Nous nous basons en outre sur une vision large de l'emploi. Nous visons toujours un emploi rémunéré et adapté, car nous en connaissons l'importance pour les personnes concernées. La santé n'est malheureusement pas toujours une donnée stable.

En principe, cela ne doit pas avoir d'effet sur la situation de l'intéressé, par exemple sur son régime d'allocation. S'engager dans un trajet "retour au travail" est, en effet, une démarche volontaire. Toutefois, si un travail rémunéré ne peut pas être effectué par l'intéressé et avec l'accord de celui-ci, on recherchera une activité adaptée à titre de solution intermédiaire, par exemple un bénévolat ou une formation. Ces activités seront également inventoriées lors de l'évaluation légale prévue en 2024. Il s'agit de trajets qui sont soutenus par un groupement de prestataires de services: par exemple, la combinaison d'un accompagnement et d'une médiation par le GTB, des cours d'ap-

prentissage en vue d'un nouvel emploi dispensés par un centre de formation et l'accompagnement sur le lieu de travail assuré par une organisation.

Les nouveaux accords-cadres reposent également sur cette vision. L'accord avec le VDAB a été signé, celui avec le Forem suivra début février. Les accords avec Bruxelles et avec la communauté germanophone sont également en passe d'être finalisés. Quel que soit le lieu où elle réside, une personne ayant des problèmes de santé pourra ainsi compter de la même manière sur un soutien adéquat dans sa recherche d'emploi. Ces accords ne sont pas soumis au Parlement, mais ils peuvent être consultés en s'adressant aux parties signataires.

02.03 Gaby Colebunders (PVDA-PTB): Mijnheer de minister, u hebt een uitgebreide uitleg gegeven. Ik kan leven met het eerste stuk, over de 7.500. U had 5.000 vooropgesteld. Dat is één deel, maar de cijfers van de terug-naar-werktrajecten zijn echt heel laag. U spreekt over de gevallen waarin het lukt. Het is mij nog altijd niet duidelijk wie erkend wordt als iemand die opnieuw aan het werk is. Hoeveel uren werkt deze persoon? Alles is afhankelijk van de gezondheidstoestand, afhankelijk van de afspraken met de mutualiteiten enzovoort.

De realiteit is echter wat er overblijft van die man of vrouw die zo'n traject start, al dan niet vrijwillig. Over de vrijwilligheid hebben we al ellenlange discussies gehad. Ik weet nog altijd niet of de VDAB werk heeft gevonden voor mevrouw X of Y. Hoeveel uur per week werkt de 30 % die werk gevonden heeft of waarvoor een oplossing gevonden is? Wat is de gelijkstelling daarvan? Dat is voor mij nog altijd niet duidelijk. Die mensen gaan er echt niet op vooruit, dat weet u ook. Het gaat niet om de bereidwilligheid om opnieuw aan het werk te gaan. U begint hier met sancties, daar hebt ook mee gedreigd. Die mensen zijn dus niet vrijwillig met dat traject gestart, zij krijgen immers een sanctie als ze er niet aan meedoen. Zo vrijwillig is dat dus allemaal niet.

Wij houden u echter aan de cijfers. Ik wil betere cijfers dan degene die ik nu heb gekregen. Met cijfers over zes of twaalf maanden ben ik niets als ik niet weet of die mensen op het einde van de rit effectief aan het werk zijn en voor hoeveel uur, en welk financieel nadeel hun dat eventueel kan opleveren.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Questions jointes de

- **Sophie Rohonyi à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales, Santé publique, Coopération au développement et Politique des Grandes Villes) sur "Le coût budgétaire de l'individualisation des**

02.03 Gaby Colebunders (PVDA-PTB): Les chiffres relatifs aux trajets "retours au travail" demeurent, en effet, très peu élevés. Je ne sais toujours pas avec précision qui est aujourd'hui reconnu comme une personne ayant repris le travail. Je doute également du caractère volontaire de la mesure. Des chiffres sur six à douze mois ne sont d'aucune utilité si on n'a, en parallèle, aucune information sur le fait que ces personnes travaillent effectivement à la fin du trajet, sur le nombre d'heures qu'elles travaillent et sur la perte financière qu'elles peuvent subir.

droits sociaux" (55032342C)

- Sophie Thémont à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "L'impact budgétaire de la suppression du taux cohabitant" (55033505C)
- Marie-Colline Leroy à Frank Vandenbroucke (VPM Affaires sociales et Santé publique) sur "Le travail à venir sur l'individualisation des droits" (55033506C)

03 Samengevoegde vragen van

- Sophie Rohonyi aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken, Volksgezondheid, Ontwikkelings-samenwerking en Grootstedenbeleid) over "De budgettaire kosten van de individualisering van sociale rechten" (55032342C)
- Sophie Thémont aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "De budgettaire impact van de afschaffing van het tarief voor samenwonenden" (55033505C)
- Marie-Colline Leroy aan Frank Vandenbroucke (VEM Sociale Zaken en Volksgezondheid) over "Verdere stappen inzake de individualisering van rechten" (55033506C)

La **présidente**: Chers collègues, Mme Rohonyi nous demande de bien vouloir l'excuser car elle ne pourra pas nous rejoindre puisqu'elle participe à un débat dans une autre commission. Sa question devient donc sans objet.

03.01 Sophie Thémont (PS): Monsieur le ministre, en Belgique, il y a encore des normes héritées d'une société patriarcale où le chef de ménage, l'homme, doit subvenir aux besoins de sa famille, sa femme et ses enfants, qui ne contribuent pas aux ressources financières du ménage. C'est le cas dans le cadre des conditions d'obtention de certains droits sociaux comme les indemnités d'invalidité, de chômage, la GRAPA et j'en passe. En effet, le montant octroyé dépend du statut des individus: épouse ou époux de, cohabitant(e), isolé(e), etc.

Aujourd'hui, ce modèle familial n'est plus la norme. Il s'agit d'un choix parmi tant d'autres. Ainsi, le taux de femmes qui travaillent s'élève à 60 %, et des personnes habitant ensemble ne sont plus forcément en couple. Dans ce contexte, la prise en compte du statut de cohabitant(e) dans le calcul des allocations sociales est un facteur d'appauvrissement et creuse encore davantage les inégalités entre les femmes et les hommes. C'est pourquoi, l'alignement des montants des allocations des cohabitant(e)s sur ceux des isolé(e)s est demandé par de nombreuses associations actives dans le domaine de l'égalité des chances et de la lutte contre la pauvreté. Mon groupe plaide d'ailleurs depuis des années en ce sens.

Cependant, il nous est constamment rétorqué que le coût serait bien trop important. Mon groupe a donc déposé très récemment une proposition de résolution visant à charger la Cour des comptes d'évaluer l'impact budgétaire d'une telle mesure afin de pouvoir débattre sur la base d'éléments objectifs.

Monsieur le ministre, dans le cadre de vos compétences et selon votre administration, quel serait l'impact budgétaire de l'alignement du taux cohabitant sur le taux isolé?

03.01 Sophie Thémont (PS): Er gelden nog steeds bepaalde normen die dateren uit een tijd waarin de samenleving patriarchaal gestructureerd was en waarin alleen het gezinshoofd moest voorzien in de behoeften van zijn gezin. Zo hangen de bedragen van de invaliditeits- en werkloosheidsuitkeringen nog steeds af van de status van individuen, terwijl dat gezinsmodel niet meer de norm is. Zo werkt ongeveer 60 % van de vrouwen en zijn er heel wat personen die samenwonen, terwijl ze niet noodzakelijk een koppel vormen. Het feit dat samenwonenden lagere uitkeringen krijgen, verhoogt het risico op armoede en vergoot de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Verenigingen die zich bezighouden met gelijke kansen of armoedebestrijding, alsook de PS-fractie, vragen dat de bedragen worden gelijkgetrokken met de uitkeringen voor alleenstaanden. Er werd ons meegedeeld dat dat te veel zou kosten. Daarom hebben wij een voorstel van resolutie ingediend met het verzoek om het Rekenhof te vragen om de budgettaire impact te ramen zodat het debat gevoerd kan worden op basis van objectieve informatie.

Wat zou de budgettaire impact precies zijn als het bedrag voor

samenwonenden wordt gelijkgetrokken met het bedrag voor alleenstaanden?

03.02 Marie-Colline Leroy (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, faut-il le rappeler, pour les écologistes, il est plus que temps de revoir la protection et l'aide sociale sous un angle individualisé. Nous en avons déjà discuté ensemble.

Comme on le sait, le statut de cohabitant ne correspond plus au modèle de famille actuel. Il crée trop souvent un déséquilibre financier important et de ce fait, impacte les choix de cohabitation entre parents et enfants majeurs par exemple, vis-à-vis des couples, des nouveaux modèles, surtout de colocation, etc.

Revoir ce modèle permettrait de vivre la colocation comme une mesure contre l'isolement social, mais aussi un meilleur partage des coûts, un accès à des logements plus grands et en meilleur état, une facilitation dans l'organisation, les trajets, la vie quotidienne, etc. On y voit toujours beaucoup d'avantages dès lors qu'on y regarde de plus près. J'imagine que vous avez pu suivre, lors de nos travaux en séance plénière la semaine dernière, le vote à l'unanimité que nous avons eu la chance d'effectuer pour une proposition de résolution dans laquelle nous demandons au gouvernement "d'analyser, dans le cadre du groupe de travail créé au sein du SPF Sécurité sociale, afin d'examiner s'il convient ou non de supprimer progressivement le statut de cohabitant légal, comment les nouveaux modes de vie et de vie commune et les nouvelles formules de prise en charge peuvent être mieux prises en compte dans le cadre des politiques mises en œuvre, en matière de fiscalité et de sécurité sociale".

Monsieur le ministre, si mes souvenirs sont bons, il me semble que dans votre note de politique générale de début d'année, vous aviez également fait allusion aux nouvelles formes de cohabitation. Dès lors que cette résolution a été votée avec grand enthousiasme la semaine dernière, j'aurais voulu vous entendre concrètement sur la suite que vous allez donner à cette recommandation et sur la façon dont vous envisagez de revenir sur cette question précise dans vos travaux concernant l'individualisation des droits.

03.03 Frank Vandenbroucke, ministre: Chères collègues, bien que de nombreuses publications parlent d'individualisation des droits sociaux, je dois constater qu'en réalité aucune estimation récente n'a été faite concernant l'impact budgétaire de cette mesure et ses effets sur la précarité et le risque de pauvreté. Il n'est donc pas possible de fournir à ce stade une réponse complète à vos questions.

De plus, dans le domaine de la protection sociale, la notion de cohabitation n'est pas uniforme: elle varie selon les branches de la sécurité sociale ainsi que selon le type d'aide sociale. La notion de cohabitant de fait est généralement utilisée et non la notion de cohabitant légal. Parfois la cohabitation a une influence sur l'ouverture de droits, parfois sur le montant de l'indemnisation accordée. Ainsi, pour ce qui relève de mes compétences, la cohabitation ouvre des droits en assurance obligatoire soins de santé.

03.02 Marie-Colline Leroy (Ecolo-Groen): Voor de groenen is het hoog tijd dat de sociale bescherming vanuit een geïndividualiseerd perspectief herbekeken wordt. Het statuut van samenwonende komt niet meer overeen met het huidige model, leidt tot een aanzienlijk financieel onevenwicht en heeft een impact op de samenwoningsvormen waarvoor men kiest. Als dat model herzien wordt, zou samenwonen een oplossing kunnen bieden voor sociaal isolement en kunnen leiden tot een betere kostenverdeling, toegang tot grotere woningen en vlotter woon-werkverkeer.

We hebben onlangs eenparig een voorstel van resolutie aangenomen waarin we de regering vragen na te gaan of het statuut van wettelijk samenwonende al dan niet geleidelijk afgeschaft moet worden en hoe in het gevoerde beleid beter rekening gehouden kan worden met nieuwe samenlevingsvormen, zowel op fiscaal vlak als op het vlak van de sociale zekerheid.

Hoe denkt u verder werk te maken van deze aanbeveling? Hoe zult u in het kader van uw werkzaamheden streven naar een individualisering van rechten?

03.03 Minister Frank Vandenbroucke: Er zijn geen recente ramingen van de impact die de individualisering van rechten zou hebben op de begroting noch van de gevolgen ervan met betrekking tot het armoederisico. Ik kan dus geen volledig antwoord geven.

Het begrip 'samenwonende' varieert afhankelijk van de tak van de sociale zekerheid en naargelang het soort sociale steun. Soms beïnvloedt het samenwonen de opening van rechten, soms het bedrag van de uitkering. Wat mijn

Ce que l'on entend par suppression du statut de cohabitant n'est pas clair non plus. Il est souvent présumé que le montant de la prestation sociale octroyée au cohabitant serait portée au niveau de celle octroyée à un isolé, mais ce n'est pas nécessairement clair. Pour que les estimations de l'impact budgétaire de la suppression du statut de cohabitant aient un sens, il est important de clarifier ce que l'on veut mettre en place.

En guise de réponse partielle, quelques estimations peuvent néanmoins être communiquées aux différents secteurs de notre protection sociale. Dans le cadre du Plan fédéral de lutte contre la pauvreté, sous la coordination de ma collègue la ministre Lalieux, le SPP Intégration sociale a calculé que le relèvement du montant "cohabitant" jusqu'au montant "isolé" entraînerait une augmentation des dépenses pour le revenu d'intégration de 14,4 %, c'est-à-dire 146 millions d'euros.

Le modèle de micro-simulation du SPF Sécurité sociale BELMOD a aussi permis de simuler un scénario dans lequel, pour le revenu d'intégration la GRAPA et l'ARR (allocation de remplacement de revenu), les montants pour un cohabitant seraient portés à 80 % du montant pour une personne isolée. Les simulations ont été réalisées sur la base des dépenses sociales de 2018. Selon la simulation, les dépenses totales pour le revenu d'intégration, la GRAPA et l'ARR augmenteraient de 8,3 %. Cela représenterait un coût annuel de 295 millions d'euros.

Des estimations ont également été demandées à l'ONEM, à l'INAMI et à l'OSFP pour leurs secteurs respectifs. En ce qui concerne l'ONEM, un alignement des allocations des cohabitants sur celles des isolés, tant pour le chômage que pour l'allocation d'insertion, a été estimé à 446 millions d'euros. Il faudrait évidemment aussi tenir compte d'un certain nombre de considérations que je n'aborderai pas ici. L'INAMI et l'OSFP m'ont informé qu'aucune étude sur l'individualisation n'a été menée à l'heure actuelle.

Des calculs plus détaillés et globaux sont possibles; toutefois ceux-ci doivent être faits sur la base de choix clairs et nécessitent également du temps. Je voudrais encore formuler quelques réserves. L'individualisation des droits sociaux est une piste de réflexion dans le cadre de la réflexion sur la modernisation de notre protection sociale. Cependant, il faut également tenir compte des différences qui existent dans la constitution des droits sociaux et examiner attentivement si une individualisation ne se fait pas au détriment de certains groupes.

Par ailleurs, j'ai pris connaissance de la résolution relative aux parents isolés et aux personnes isolées, votée en séance plénière le 19 janvier dernier. Vous faites référence à cette résolution, madame la présidente, dans laquelle il est demandé que le groupe de travail créé au sein du SPF Sécurité sociale analyse comment les nouveaux modes de vie commune et les nouvelles formules de prise en charge peuvent être mieux pris en compte dans le cadre des politiques mises en oeuvre en matière de sécurité sociale.

Comme mentionné en réponse à une question orale précédente, le groupe de travail a finalisé la première phase de ses travaux visant à mettre en évidence les différentes questions soulevées par le statut de cohabitant dans le domaine de la protection sociale. Il a com-

bevoegdheden betreft, opent samenwonen rechten in de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging.

Wanneer men het heeft over de afschaffing van het statuut van samenwonende, veronderstelt men soms dat het bedrag van de sociale uitkering van de samenwonende opgetrokken wordt tot het niveau van die van een alleenstaande, maar dat is niet zeker. Om de gevolgen van de afschaffing van dat statuut voor de begroting te kunnen ramen moet er verduidelijkt worden waardoor men dat statuut wil vervangen.

In het kader van het door minister Lalieux gecoördineerde Federaal Plan Armoedebestrijding heeft de POD Maatschappelijke Integratie berekend dat de uitgaven voor het leefloon met 14,4 % (146 miljoen euro) zouden stijgen als het bedrag voor samenwonenden zou worden opgetrokken tot het bedrag voor alleenstaanden.

In het BELMOD-microsimulatie-model van de FOD Sociale Zekerheid, dat gebaseerd is op de sociale uitgaven van 2018, wordt er een scenario voorgesteld waarin de bedragen van het leefloon, de IGO en de inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) voor een samenwonende opgetrokken zouden worden tot 80 % van de overeenkomstige bedragen voor een alleenwonende. De totale uitgaven zouden met 8,3 % stijgen, wat jaarlijks 295 miljoen euro extra zou kosten. Bij het RIZIV, de FPD en de RVA werden er eveneens ramingen aangevraagd. Volgens de RVA zou de gelijkschakeling van de uitkeringen van samenwonenden met die van alleenwonenden naar schatting 446 miljoen euro kosten. Het RIZIV en de FPD hebben geen studies uitgevoerd over de individualisering van de rechten. Het is mogelijk om nauwkeurigere en globalere berekeningen te maken, maar dat vergt tijd en

mené la deuxième phase de ses travaux visant à réfléchir aux pistes de solution possibles pour résoudre les difficultés liées à ce statut afin de soumettre des propositions de réformes concrètes aux différents ministres compétents.

La résolution votée en séance plénière sera prise en compte dans les travaux et propositions du groupe de travail. En parallèle, nous poursuivrons notre réflexion sur la faisabilité budgétaire et les pistes pouvant conduire à une plus grande individualisation des droits.

Comme il s'agit d'un vaste chantier visant à faire évoluer notre système de protection sociale pour le rendre à la fois plus juste, plus moderne et plus conforme à notre société actuelle, il est également impératif que ce projet puisse s'accomplir en concertation avec les acteurs concernés. Voilà ma réponse, mesdames.

moet op grond van duidelijke keuzes gebeuren.

De individualisering van sociale rechten maakt deel uit van de denkoefening over de modernisering van de sociale bescherming, maar die rechten kunnen op verschillende manieren opgebouwd worden en men moet erover waken dat geen enkele groep benadeeld wordt. Bovendien wordt er in de op 19 januari 2023 goedgekeurde resolutie betreffende de alleenwonenden gevraagd dat de werkgroep van de FOD Sociale Zekerheid zou analyseren hoe er in het gevoerde beleid beter rekening gehouden kan worden met nieuwe samenlevingsvormen en zorgformules. De werkgroep heeft de analyse van het statuut van samenwonende afgerond en denkt na over mogelijke oplossingen en hervormingen.

De werkgroep zal rekening houden met de resolutie. Daarnaast zetten we de reflectie over de budgettaire haalbaarheid van de individualisering van de rechten voort. Over dat enorme project moet overlegd worden met de actoren.

03.04 Sophie Thémont (PS): Monsieur le ministre, il est exact que les droits sociaux en Belgique dépendent de la situation familiale. Comme cela a été dit, ce modèle ne correspond plus à la société actuelle. Dès lors, il convient d'évoluer dans le présent cadre, notamment sur le plan de la sécurité sociale. Actuellement, on constate que 39 % des chômeurs complets de sexe masculin sont cohabitants contre 51 % des femmes dans la même situation. Ce statut implique aussi et surtout un modèle patriarcal qui appauvrit celles-ci.

Du reste, la proposition de résolution que nous allons déposer demande précisément, monsieur le ministre, à la Cour des comptes de faire toute la lumière sur la complexité de cet alignement. J'espère que nous aurons l'occasion d'en discuter. Nous ne manquerons évidemment pas de revenir vers vous.

03.05 Marie-Colline Leroy (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, j'enchaîne sur les propos tenus par ma collègue et avec lesquels je suis tout à fait d'accord. Revoir ce système, tant celui de la sécurité sociale en l'inscrivant dans davantage d'individualisation qu'en préservant le fait que cela doit s'inscrire pour la sécurité sociale et pour l'aide sociale, c'est pour nous fondamental.

C'est aussi fondamental dans la transition dans laquelle nous sommes en termes de protection sociale. En effet, il nous apparaît

03.04 Sophie Thémont (PS): De sociale rechten in België hangen af van de gezinssituatie, maar de samenleving is veranderd en de sociale zekerheid moet evolueren. Volledig werkloze vrouwen zijn vaker samenwonend dan volledig werkloze mannen, waardoor ze een hoger risico op armoede lopen. In ons voorstel van resolutie wordt het Rekenhof gevraagd om een analyse te maken van de complexiteit van die afstemming.

03.05 Marie-Colline Leroy (Ecolo-Groen): Er is nood aan een meer geïndividualiseerde benadering, zonder dat er daarbij afbreuk wordt gedaan aan de sociale zekerheid. In tijden van energiecrisis is een dergelijke aanpak nog meer aangewezen: het is immers wenselijker dat mensen maar één

aujourd'hui dans les défis que nous essayons de relever, et dans le domaine de l'énergie notamment, que chauffer deux maisons alors qu'il serait possible d'en isoler une correctement et de n'en chauffer qu'une nous semble une évidence actuellement. C'est pour nous très important.

Je constate et c'est une bonne nouvelle qu'un travail d'estimation budgétaire est en cours. Nous avons le souhait de le demander à la Cour des comptes. Les administrations se mettent au travail. La première étape d'analyse est en cours.

Si vous me le permettez, je demanderai à la commission des Affaires sociales de procéder à un échange de vues sur ces travaux en cours, ces données et estimations. Cela nous intéressera sûrement tous. J'écirai à l'ensemble des membres de la commission pour leur proposer un échange de vues rapidement.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 16 h 26.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.26 uur.

woning hebben die ze goed isoleren dan dat ze twee woningen moeten verwarmen.

Het verheugt me dat de begrotingsimpact geraamd wordt. Ik stel voor dat we daar snel een gedachtewisseling over organiseren in deze commissie.